

TRYS UŽMIRŠTI "DIDIEJI"

Belankant p. Juozą Masiulį, tenka daug ko įdomaus iš jo išgirsti.

Pastarąjį sykį jis pabrėžė, kad mūsų tarpe, antroje didžiausioje laisvo pasaulio lietuvių kolonijoje – São Paulo – yra daug kuo pasidžiaugti, tačiau lieka nemaža ir kuo nusi-vilti.

Dėl ko džiaugtis?

Atsimenant kad ir tokios spaudai dosnumo pavyzdžius, kaip kad mūsų tautiečius, statančius ant kojų čionykštę tautinę spaudą, o kiek vėliau ir pačią MŪSŲ LIETUVĄ, šį vienintelį savaitraštį dar išlikusį iki šiandien.

Tiesa, dosnieji aukotojai – veikėjai – pionieriai dabar yra ar susenę, ar net išmirę.

Tarp iškeliavusiųjų amžinybėn labiausiai nusipelnę yra trys: Juozas Matelionis, Motiejus Tamaliūnas ir Povilas Diršė.

MOTIEJUS TAMALIŪNAS, žmonos Onos pasakojimu, 1947 metais buvo įstengęs sutaupyti 45.000 kruzeirų kapitaliuką; ir veik viskas buvo paaukota lietuviškos spaustuvės įkūrimui.

Kas tai panašaus įvyko ir su JUOZO MATELIONIO santaupomis.

Trečias "didysis" – tai visokeriopos lietuviškos religinės ir tautinės veiklos nepailstantis rėmėjas, POVILAS DIRŠĖ.

Jeigu ne jis ir kiti du, ir daugiau jiems panašių mūsų spaudos mecenatų, kažin kaip būtų veikusi lietuviškoji spauda ir kas būtų atsitikę su dar ir dabar gyvuojančiu mūsų spausdin tu žodžiu?

Dėl ko liūdėti?

Tai, va, didieji ir tuo pačiu metu – skaudu sakyti – atrodo visai užmiršti.

Pagal p. Masiulį, taip dažniausiai atsisakė visiems "didiesiems", vos pasitraukus iš gyvųjų tarpo. Toli nuo akių, toli ir nuo širdies bei atminties.

Tačiau toks elgesys pakenkia ypač pačiai mūsų kolonijos spaudai.

Tad būtina, bent tam tikrom progom, o ypač Spaudos Šventėse, tą užmiršimą kiek galima atitaisyti. Teisybė turi būti iškelta ir pagerbta. Aukotojai ir darbuotojai turi būti atminti, ir ne tik tuo trumpu Šv. Mišių momentu.

Kyla klausimas ir pasiūlymas: Ar nereikėtų tiems trimis, ir kitiems išvermingiems kolonijos spaudos darbuotojams – rėmėjams įtaisyti marmorinę ar metalinę GARBĖS LENTĄ ir ją iškabinti viešai MŪSŲ LIETUVOS spaustuvėje ar šv. Kazimiero parapijos salėje?

Dabartinė padėtis

Šiuo laiku, po daugiau kaip 30 metų, nuo virš minėtos ga-

SPAUDOS MĖNUO

SKAITYK IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVĄ"

Brazilijos lietuvaitės Ivone Medveder ir Regina Bareišaitė, šokusios tautinių šokių šventėje Chicagoje, lankydamosis Clevelande susipažįsta su laikraščiu Dirva. V. Bacevičiaus nuotr.

dynės, yra susidariusi anai panaši padėtis. MŪSŲ LIETUVOS naujų spaudos priemonių pirkimas pareikalavo tiek pat, o gal net ir daugiau, kapitalo, kaip anuo metu. Tik šį kartą ne tik kad neatsirado kas savo santaupas šiam tikslui paaukotų, bet ir kas, kaip sako Evangelija, nors dalį to, kas atlieka, paskirtų spaudos priemonių skoloms apmokėti, išskyrus tik vieną kitą dosnesnį tautietį. Gyvenant dabartinės infliacijos laikotarpy, dolerinės paskolos tampa vis sunkiau išmokamos dėl nuolatinio kruzeiro nuvertinimo.

Visiems yra žinoma, kad laikraštis vien tik iš prenumeratų negali išsilaikyti; tuo mažiau gali apmokėti spaudai reikalingus įrankius.

Praktiškas pasiūlymas

Tad išeina kitas, gal dar praktiškesnis, pasiūlymas mūsų spaudos darbuotojams pagerbti ir juos deramai priminti: juos įrašyti į MŪSŲ LIETUVOS SPAUSTUVĖS FUNDATORIUS.

Tatai galėtų įvykdyti šių iškilų asmenybių giminės, draugai, jų gerbėjai bei lietuviškos spaudos mylėtojai.

SEMANARIO
**MŪSŲ
LIETUVA**
"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 44 21 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$ 500,00 Atskiro numerio kaina Cr.10,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol.

Į P. Amerika oro paštu: 20 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol.

Į tolimus kraštus 30 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr.50,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako

Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leideju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

STOVĖJIMAS EILĖJE – PAVELDIMAS

Taip pasakoja Yuri Družnikovas

P. INDREIKA

Aš gimiau eilėje, nes mano motina stovėjo eilėje, laukdama registracijos patekti į gimdymo skyrių. Skausmams užėjus ir besiskubėdama greičiau patekti į ligoninę, ji pamiršo pasą, o be pasą Sovietų Sąjungoje niekur nepateksi. Tėvas išskubėjo namo atnešti pasą, bet aš nebeturėjau laiko jo laukti ir gimiau koridoriuje.

Todėl nuo pat gimimo dienos dar tebestoviu eilėje, nes ją paveldėjau. Eilėje bestovėdamas sutikau savo būsimą žmoną, kuri irgi stovėjo eilėje, laukdama traukinio bilieta. Nuo susipažinimo dienos iki pat vedybų jau abu kartu stovėjome eilutėje, kol buvo sudaryti civilinės metrikacijos dokumentai.

Atsimenu, kad, būdamas paauglis berniukas, stebėdavau eilutėje stovinčius vyrus ir moteris prie milicijos būstinės ir nesuprasdavau, kodėl jie ten stovi, kad būtų areštuoti. Jie visi būdavo išvargę nuo ilgo stovėjimo eilutėje, nemigę, su ryšulėliais rankose, iš kurių kyšodavo duonos kepalėlis, bet su viltimi įrodyti savo nekaltumą. Vėliau eilė pasukdavo prie tardytojo būstinės išgirsti sprendimo, dažniausiai

Iš: "MOKSLAS IR GYVENIMAS"

apkaltinimo. Prie deportacijų vykdymo įstaigos vėl susidarydavo ilgiausios eilės, patekus į bausmės atlikimo vietą: į kalėjimą ar koncentracijos stovyklą. Stovykloje, kol įregistruodavo, priskirdavo maisto daviniui, kalnio aprangos išgavimui eilės nusitęsavo toli už stovyklos varčių.

Stovėjimas eilėse komunistinėje santvarkoje yra gyvenimo būdas, kuris yra tapęs įpročiu.

pardavinėjamos tik rašytojų unijos nariams. Čia jau radau ilgą eilutę, į kurią ir aš įsispraudžiau. Eilutę tvarkantis pareigūnas mano delne įrašė 384 numerį. Deja, paskelbė, kad paskutinis egzempliorius parduotas 381 numeriu. Sekančią dieną netyčiomis užsukau į knygyną ir pastebėjau, kad po prekystaliu slapčiomis pakuojamos knygos, bet turėjau nešdintis, lyg nieko nebūčiau pastebėjęs.

PARDUODAME automobiliams

SKYDELIUS su grandinėle raktams LIPINĖLIUS – adesivos
Chaveiro com emblema Vytis e bandeira

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Savaitei bėgant...

Alf D. Petraitis

Niekuomet žmogus neįvertina tai, ką turi. Apsipranti, rodos, taip ir reikia. Kitaip ir būti negali.

Atsimenu, kai gyvenau kaime, vandenį reikėdavo atsinešti iš lauko. Ir būdavo gerai, nes turėjome gerą šulinį. Apie kranelį namie niekas nė nepagalvojo tais laikais. O dabar turėti kieme šulinį atrodytu labai juokinga. Atsuki virtuvėje kranelį, vandens, kiek nori. Šalia ir dar filtras veikia. Vanduo tiesiog laboratorijai.

Turėjome ausinį radiją. Būdavo atsikuti stoti, jau rodos, viskas gerai, tik staiga adatėlė nušoko ir vėl ieškok stoties. Kai kada pasidalindavome po vieną ausinį, kad iš kart po du girdėtų. Jau buvo pažanga. Šiandien visa tai kvepia muziejumi.

Tačiau kai kada yra gera pamąstyti, kaip atrodytu mūsų gyvenimas be tų įvairių pažangų, naujenybių, progreso.

Užpraeitą penktadienį buvau Vila Zeli-noje. Ten įvyko pasitarimas mūsų spaudos reikalais. Reikia suruošti spaudos baliu. Iš tiesų, pabūvoti smagioje aplinkoje yra visuomet malonu. Jei dar ir prie užkandžio, tai visai gerai. Tačiau ši karta tarėmės ne tiek, kiek reikės išgerti arba pavalgyti, bet kaip reikės paremti savo spaudą. Prie gerų pietų gal suminkštės ir mūsų tautiečių širdys ir atsidarys duosnios kišenės. Ir "ant pradžios gyvenimo" išsiplatino apie trečdalis pakvietimų į spaudos baliaus pietus. Jeigu, kas iš skaitytojų ruošiasi į tuos pietus, neblogai būtų pasiskubinti. Vietų nedaug ir pasivėlavę gali likti už durų.

Tai va, kalbant apie spaudos baliu, pagalvojau, kai čia atrodytu mūsų tautiečių gyvenimas, jeigu mes liktume be savo laikraščio.

Aišku, kad kas atsitiko Afganistane, kiek pakils daržovių kainos, kur bus futbolo rungtynės sužinosime ir per vietos spaudą. Tam, iš tiesų, lietuviškos spaudos ir nereikia. Tačiau yra daug kitokių reikalų, apie kuriuos vietos spauda nerašo ir jie mums vistiek yra svarbūs.

Sakykime, kad ir visi mūsų susirinkimai, kultūrinės programos, pranešimai, žinios iš Lietuvos, žinios apie kitą kraštą lietuvių gyvenimą – visa yra įmanoma tikrai per savolai-kraštį. Tai kaip čia būtų, jeigu liktume be "MŪSŲ LIETUVOS"?

Kad ir išeitu kitaip. Sakysim, reikalai sunkūs ir reikia sulėtinti laikraščio leidimą. Vietoj savaitinio, padarykim dvisavaitinį. Ar jūs manote, kad tai būtų tas pats? Jau ir dabar daug žinių pasensta, pavėluoja, o ką pasakyti šiame modernios ir greitos informacijos

Nuolatinės pirkėjų eilės prie krautuvių komunistinėje Lenkijoje.

Jeigu miršta rašytojas, tai jis turi laukti eilutėje, kol jo mirtis bus paminėta rašytojų laikraštyje ir tik gerai ištyrus, ar jis nenusižengė partijos linijai, ir tik gavus iš rajoninio komunistų partijos komiteto leidimą. Jei tokio leidimo negauni, esi vėl irikiuotas į gyvųjų rašytojų eilės. Kiekvienas išėinąs Maskvoje laikraštis gali skelbti nekrologą tik prisilaikant nerašytos taisyklės: du rusai ir vienas žydas. Jei kas netikėtų, prašome paimti "Večernaja Moskva" ir atsi-versti 4 puslapį. Pastebėsite ten skelbimą: pirmoje vietoje du rusai ir trečias žydas.

Mes rusai tiek esame įpratę stovėti eilėse, kad kitaip neiši-

laike gauti žinias tik kas 15 dienu. . .

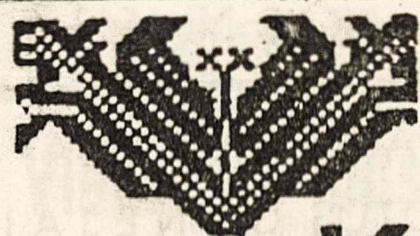
Pagalvoti verta. Jeigu mes neparemsime savo spaudos, niekas kitas to už mus nepadarys. Viso pasaulio spauda sunkiai laikosi. Ir mūsų spauda nesudaro išimtį. Tie patys sunkumai visur. Prisidėkime, kol dar laikas. Mes niekam nedarome kokių malonumu, tik tai sau. Paremkime tai, kas yra mūsų. Įvertinkime tai ką turime, kad nereikėtų verkėti praradus savo spaudą.

vaizduojame gyvenimo. Mes stovim eilė, norėdami patekti į kiną, seną ar naują filmą, tai visai nesvarbu. Mano žmona sužinojo, kad bus rodomas amerikietiškas filmas. Norėdama jį pamatyti, jau prieš mėnesį pradėjo stovinėti eilėse, bet bilieto negavo. Neretai prie kinų eilutėse įvyksta peštynių, ypač paauglių tarpe.

Jei koks nors pilietis, gyvenąs provincijoje ir turįs reikalų Maskvoje, susigalvotų aplankyti Lenino mauzoliejų, tai turi jau 5 val. ryto atsistoti eilutėse, ir bus laimingas, jeigu į jį pateks po pietų.

Vieną dieną mes su žmona susigalvojome pirkti šaldytuvą, tikėdami, kad po trejų metų tikrai jį gausime. Bet kur tau! Ant-ra, nutarėme įsigyti automobilį ir po septynerių metų laukimo gavome atviruką Nr. 83746, pranešant, kad automobilis jau yra vietoje, ir prašome jį atsiimti 7:30 val. po pietų. 7:30 val. ry-

→

**PIRKITE LIETUVIŠKUS
KALĖDINIUS SVEIKINIMUS**

to aš jau stovėjau eilutėje, norėdamas gauti padangas, nes automobiliai parduodami be padangų, o žmona kitoje eilėje užėmė vietą sutvarkyti pirkimo dokumentus. Po 13 metų laukimo mes buvome laimingi įsigiję automobilį. Tas pats belaukiant geresnio buto.

Kiekviena moteris žino, kad, jeigu prie krautuvės nėra eilutės, ten nieko vertingo neparduodama. Bet, jeigu išėjus pasivaikščioti, pastebi eilėje stovinčius, žinok, kad jie laukia ko nors, ir neapsiriksi prie jų prisijungęs. Stovėjimas eilėse pareikalauja nemažai lankstumo, gudrumo ir sugebėjimo, kad gautum pageidaujama daiktą. Yra nemažai moterų, kurios sugeba stovėti eilėje net šešiose vietose: prie departamentinių krautuvių, eilių ir specialių dalykus parduodančių ir laiku suskumba atsisesti jos eilei atėjus krautuvės viduje. Galima linijoje vietą užsisakyti telefonu, žinoma, jeigu ji turi, kurio gavimui paprastai reikia laukti nuo 5 iki 7 metų.

Be eilutės prekių gali gauti tik tie, kurie priklauso privilegijuotai klasei: karo herojai, aukščiausio sovieto deputatai ir pasižymėję komunistų partijos nariai arba specialiai išskirtini piliečiai, kaip stachanoviečiai. Išskirtiniems — krautuvių languose jau iš anksto skelbimai, kad jie turi teisę gauti prekes be eilės, suskirstant kategorijomis, nes privilegijuotų yra labai daug, o prekių mažai, pvz. prancūziško vyno, kaviaro, armeniško konjako ar importuotų iš egzotiškų kraštų vaisių. Dėl kasdieninių bulvių jie eilutėse nestovi.

Teisė stovėti eilutėse yra paveldima. Jeigu mirė tėvas, sūnus paveldi jo teisę pirkti kilmą ar baldus, bet sūnus turi krautuvėje kas mėnesį pakartotinai registruoti tėvo norą, kad jis šių dalykų dar nori įsigyti,

LIETUVIAI

A.D.P.

PIETŲ AMERIKOJE

PALK RUOŠOS KOMISIJŲ SUSIRINKIMAS

Rugsėjo 29 d. lietuvių parap. patalpose įvyko VII PAL Kongreso visų ruošos komisijų bendras susirinkimas.

Susirinkimą atidarė ALOS Tarybos pirm. L. Stankevičius, pasidžiaugdamas, kad kongreso ruošos darbas eina labai sklandžiai. Nors visos komisijos dirba gerai, ir daro savo susirinkimus, bet yra taip pat naudinga retkarčiais susirinkti drauge ir painformuoti apie nuveiktą darbą.

Pačioje pradžioje buvo pristatytas vyriausias ruošos komitetas, kurį sudaro: J. Mičiūdas - LC pirm., H. Levanavičius - SLA pirm., Z. Juknevičius - Liet. parapijos atstovas ir L. Stankevičius - ALOST pirm. Čia pat buvo išrinktas tos komisijos pirm. J. Mičiūdas.

Toliau sekė visų darbo komisijų informacija.

● Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

nes kitaip jo vardas iš laukiančiųjų bus išbrauktas.

Užsieniečiai, stebėdami ilgas eiles prie krautuvių, dažnai klausia: kodėl nepasamdoma daugiau tarnautojų, kurie galėtų greičiau aptarnauti laukiančiuosius. Atsakymas būtų labai paprastas: per 30 minučių kelios parduotuvės išparduotų visas dešreles, o ką jos darytų per likusią dieną. Kiekvienas turi dirbti 9 val., todėl pas mus nėra bedarbių, nes veikia "žmogaus energijos išsklaidymo" taisyklė, kitaip gyvenimas būtų neįdomus ir nuobodus.

Mus nepaprastai nudžiugino, kai iš spaudos sužinojome, kad Amerikoje atsirado eilutės prie gazolino stočių. Tai mūsų kultūrinės pažangos išdava, kurią mes taip ilgai kūrėme. Bet jos vaisiai jau pradeda aprėpti ir Vakarų pasaulį, tariamai laisvuosius kraštus.

DRAUGAS

PROPOGANDOS IR INFORMACIJOS KOMISIJA

Buvo perskaityti kitų kraštų lietuviams paruošti pranešimai. Jaunimas iš savo pusės jau pasiuntė kvietimus jaunimui į stovyklą.

Nustatyta kraštams delegatų skaičius: Brazilija - 7, Chilė - 1, Kolumbija - 2, Urugvajus - 5, Venezuela - 4, Argentina - 11. Viso 30 atstovų. Atstovai yra įpareigoti dalyvauti visose svarstybose. Visi kiti dalyvauja kaip svečiai, kurių skaičius nėra apribotas.

Propoganda vietinėje spaudoje rūpinasi Z. Juknevičius.

FINANSŲ KOMISIJA

Finansų komis. praktiškai darbą paigė - suorganizuota rifa - loterija. Visi įpareigoti platinti bilietus. Kongreso pasisekimas priklauso nuo finansų - loterijose bilietų išplatavimo.

APGYVENDINIMO IR REGISTRACIJOS KOMISIJA

Jau yra surasta apie 30 šeimų, kuriuos priims svečius savo namuose. Dar labai daug trūksta. Reikia apgyvendinti atstovus, jaunimą ir programos atlikėjus.

KONGRESO DARBŲ KOMISIJA

Visa kongreso programa paruošta ir smulkiai išnagrinėta praeitame ALOS Tarybos posėdy. Išsiųsti pasiūlymai kalbėti: Urugvajui - kultūrine tema, Brazilijai - apie švietimą, Argentinai - spauda.

JAUNIMO KOMISIJA

Jaunimas jau išrinko stovyklavietę — Šiluvos vasarvietę. Stovyklavietė reikalinga kai kurių pataisymų ir patobulinimų (stovyklauk apie 100 jau nuolių). Šiomis dienomis jaunimas vyksta tvarkyti vietą. ALOS Taryba pasiūlė jiems padėti šiame darbe. Stovyklos programa jau sustatyta.

Sekantis komisijų plenumo posėdis įvyks drauge su ALOS Tarybos posėdžiu - spalio 10 d.

LAIKAS Nr. 643

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

Kaip pasitarnauja spauda?

ALEKSANDRA VAISIŪNIENE

Kai į mūsų rankas patenka laikraščiai, mes juos skaitome, analizuojame, politikuoju ir diskutuojame dėl jų turinio. Savo mintyse ir pokalbiuose vienus straipsnio autorius pasmerkiame, kitus pagiriame, trečius pabaramė ir t.t.

Tačiau spauda turi nematomą pusę, kuri dažnai pasitarnauja tautiečiams. Turiu galvoje laiškus. Kartais man tenka atsakyti į savaitę net kelioliką laiškų. Skaitytojai domisi įvairiais klausimais. Vieni per mano straipsnius susiranda pažįstamus, kiti net savo gimines su kuriais buvo pasimetę, tretieji teiraujasi prekybos užmezgimo klausimais, ketvirtieji susiranda ankstyvesnes simpatijas, buvę mokiniai — savo mokytojas, penktieji nori užmezgti "mielų" gyvenimo draugių ieškojimo ryšių. Pas mus vedybinio amžiaus mergaičių yra daugiau negu berniukų. Mūsų jaunuoliai yra užmezgę tik draugiškus ryšius.

Štai vieno laiško iš Kanados autorius, "TŽ" skaitytojas, klausia, ar aš negalėčiau jam pasitarnauti. Esą jis per spaudą sužinojo, kad jo buvusi mokytoja gyvena tame pačiame mieste, kaip ir aš. Jis norėtų savo buvusiai mokytojai gimtadienio ar vardadienio proga pasiųsti gėlių puokštę. Prašo mane pasiteirauti, kiek tai kainuos, ir jis atsiųs man pinigų.

Nueinu į gėlių parduotuvę ir pasiteirauju, kiek kainuotų milžiniško didumo gėlių puokštė. Po kelių savačių gaunu ir vėl iš to paties tautiečio laišką su čekiu.

Bet kaip man sužinoti ponios X gimimo datą? Juk mes, moterys, savo gimimo datą, slepiame daugiau, kaip vyrai savo numylėtines. Turėjau aplinkinius keliais klausinėti pažįstamus, ar jie negali man nurodyti ponios X gimimo datą. Nepasisėkė surasti. Nusprendžiau pirkti gėles ir be jokios progos nusiųsti.

Gėlių gavėja, nežinodama, kad aš esu šio jvykio kaltininkė, skambina man telefonu ir susijaudinusi sako:

— Žinai ką, Aleksandra, šiandieną turėjau nepaprastą staigmeną: nežinia kas iš Kanados atsiuntė man milžinišką gėlių puokštę. Bijojau priimti, maniau, kad yra bomba viduje.

Aš neišduodu, kad ką nors žinau, ir

Šiaulių kultūrinio savaitgalio metu Clevelande buvo suruošta Kovojančios Lietuvos bei pagrindžio spaudos origialų dokumentinė paroda.

Nuotr.P. Malėtos

kartu su ja pergyvenu šį retą jos ramaus gyvenimo jvykį, kuris kaip meteoras įkrito į jos butą. Tik po mėnesio susirašinėjimo paaiškėjo šios gėlių puokštės kaltininkas ir jo tylioji bendradarbiavė. Mane išbarė, kad aš mokėjau suvaidinti ir nusiūpti šį reikalą.

Kiti laišukai, kuriuos gaunu, liečia vegetariškos mitybos klausimus. Tokių laiškų jau turiu pririnkusi visą bylą. Nesu gydytoja, tik jiems nurodau natūralios mitybos gydytojų knygų autorius. Negaliu duoti jokių patarimų, tik galiu pasakyti, ką aš jų vietoje būdama daryčiau. Iš kai kurių gavau padėkos laiškus, esą vegetariškos mitybos patarimai jiems padėjo. Tokių laiškų autorės yra daugiausia žurnalo "Moteris" skaitytojos. Esu gavusi ir gėlių puokštes.

Gaunu taip pat laiškus ir iš Europos. Tautiečiai teiraujasi apie prekybines galimybes bei prekių pasikeitimą su Pietų Amerika, klausia ar negalėčiau jiems duoti mūsų lietuvių prekybinių adresus ir suvesti juos į kontaktą.

Porą mūsų rašytojų klausia, ar negalėčiau jiems atsiųsti žymiausių Vencuelos rašytojų knygų novelių, ir jų autorių pavadinimų.

Taip pat keletą laiškų esu gavusi apie galimybes apsigyventi Vencueloje. Kai kuriems Kanadoje ir JAV-bėse yra atšibodęs šaltas klimatas, norėtų pajusti amžinos vasaros šilumą. Ypač tautiečiai vyresniojo amžiaus, jau išėję į pen-

siją. Taip pat kai kas teiraujasi kiek gausime palūkanų už įdėtus pinigus banke.

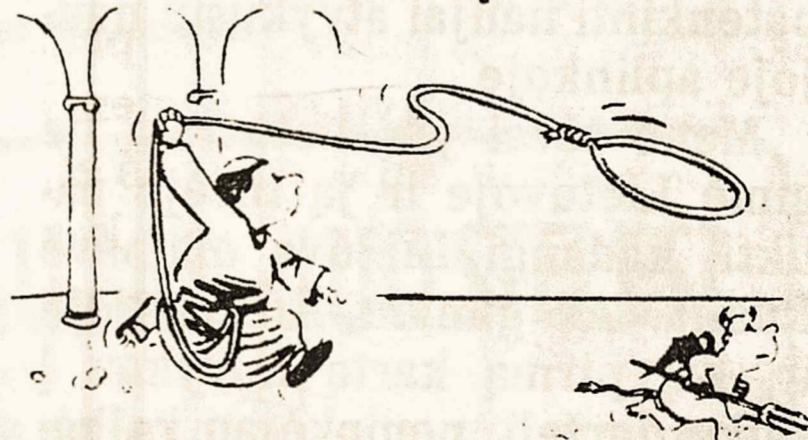
Gaunu taip pat laiškus iš mūsų tautiečių našlių ir viengunių, kurie norėtų, kad atlikčiau "piršlio" pareigas. Išsipasakoja savo gyvenimą, ką turi ir ką norėtų gauti. Tai vis mūsų spaudos skaitytojai, kurie turi rūpesčių ir pagidavimų.

Iš šių pavyzdžių galime spręsti kaip svarbi yra spauda mūsų gyvenime ir mūsų spaudos bendradarbių aptarnavimas. Laikrąstis tarnauja ne tik pasiskaitymui, bet ir plačios visuomenės privataus pobūdžio poreikiams.

Šypsenos

Kad neužkristų

- Buvau pas gydytoją ir pasisakiau, kad paskutiniu laiku man dažnai atmintis užkrinta,
- guodžiasi draugas draugui.
- Įdomu, ką gydytojas patarė?
- Sumokėti iš anksto, kad kartais neužkristų. . .

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų - spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

Priklausau dviem tautom

Lietuvaitės rašinys, laimėjęs I vietą tarptautiniame konkurse

P. Australijos etninių grupių taryba paskelbė rašinio konkursą tema "Ką man reiškia būti etninės šeimos vaiku Australijoje?" Konkurse dalyvavo 97 vaikai iš 23 tautybių. Pirmoji vieta teko Danutei Baltutytei. Jos rašinį, išverstą į lietuvių kalbą, išspausdino "Mūsų Pastogė" 1980 m. 5 nr. Jo tekstą čia pateikiame ištiesai. RED.

Istoriškai Australijoje tautos gimimas laikomas, kai keliolika naujakurių įsikūrė Australijoje. Jie visi turėjo bendrą tikslą, kalbėjo ta pačia kalba, dalinosi atsivežtomis tradicijomis. Šiandien Australija yra laikoma daugialypės kultūros junginiu, nes didesnė Australijos imigrantų dalis atvyko iš įvairių pasaulio šalių su įvairiomis skirtingomis kultūromis, kalbomis ir tradicijomis, prisiimdami ir įsijungdami į Australijos visuomenę.

Naujai atvykusieji neatsisakė savo kultūros ir kalbos, bet tikrai prisitaikė prie naujos aplinkos ir gyvenimo. Daugelis atvykusių yra geresnio gyvenimo ir sąlygų jieškotojai. Kiti turėjo palikti savo kraštą, kadangi jų sodybas užgrobė pikti kaimynai.

Etninės grupės sukūrė įvairias organizacijas; vienas religines, kitas tautinio pobūdžio. Jų tikslas, kiek įmanoma, sukurti panašias gyvenimo sąlygas, kaip savoje tautoje, savame krašte. Šios organizacijos negali pilnai patenkinti naujai atvykusių naujoje aplinkoje.

Mano tėvai yra lietuviai. Jie gimė Lietuvoje ir ją turėjo palikti, kadangi Lietuvą okupavo Rusija. Aš gimiau Australijoje ir, kai pirmą kartą nuvykau į vaikų darželį, nemokėjau kalbėti angliškai, kadangi mano tėvai namuose kalba tiktai lietuviškai. Aš gana greitai išmokau anglų kalbą, o taip pat nepamiršau lietuvių kalbos. Aš didžiuojuos, kad galiu laisvai kalbėti dviem kalbom — lietuviškai ir

DANUTĖ BALTUTYTĖ, laimėjusi pirmą vietą tarptautiniame rašinių konkurse Australijoje

angliškai. Iš tėvų pažinau ir pamilau visas lietuviškas tradicijas ir papročius, kurie yra labai gražūs. Mano tėvai dažnai man sako, kad papročiai ir tradicijos yra tautos turtas ir kultūra. Juos tauta sukuria per ilgus šimtmečius.

Būdama australė su lietuviška prigimtimi, galiu daug geriau suprasti, ką reiškia priklausyti tautai ir kas yra tauta. Kai mane mokykloje paklausia draugės, kas aš esu, visuomet atsakau, kad esu Australijos lietuvaitė. Kadangi šios dvi tautinės priklausomybės yra taip glaudžiai susijusios, man jas išskirti yra neįmanoma.

Lietuviška prigimtis man suteikia priklausomumą tautai, kuri užima garbingą vietą kitų tautų tarpe Europoje. Jos istorija ir kultūra, sukurta per šimtmečius, kelia manyje pasididžiavimo jausmą. Liaudies dainos, šokiai, velykiniai ir ka-

lėdiniai papročiai, tradicijos yra pilnos augštos kultūros ir grožio. Lietuvių kalba yra viena iš seniausių ir gražiausių kalbų Europoje.

Visa tai paveldėdama iš savo lietuvių tėvų aš išdidžiai ateinu su šiuo turtu į naujos tautos Australijos tarpą, įnešdama visa tai į šio krašto gyvenimą ir kultūrą.

Jeigu aš atsisakyčiau savo tėvų kalbos, gražių tradicijų ir papročių, kuriuos mano tėvai išsaugojo ir atsivežė iš savo gimtojo krašto, mano įnašas į šio krašto kultūrą būtų žymiai mažesnis.

Aš bandysiu išsaugoti savo lietuvišką prigimtį, nes mano protėviai visa tai sukūrė per ilgus šimtmečius ir ateityje ši lietuviška kultūra taps dalimi naujos tautos — Australijos kultūros.

Aš noriu baigti šį rašinį, tikėdama, kad Australija, kuri yra mano gimtinė, įvertins mano lietuviškos prigimties svarbą ir supras, kad aš bandau būti gera australė ir kartu nenoriu prarasti meilės savo tėvų šaliai — Lietuvai.

Danutė Baltutyte

Geriausia šventinė dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS — DRAUGAMS — PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų — visus metus

Kultūrinė Kronika

JONIŠKELIO APSKRITIES PARTIZANAI

Prieš kiek laiko rašytojas Majoras Petras Sudelis atsiuntė man keletą jo paskutinės laidos knygų. "Joniškėlio Apskrities Partizanai" II dalis ir pavedė jas padalinti lietuviams gyvenantiems Brazilijoje.

Jo tikslas yra kuo plačiausiai supažindinti lietuvių visuomenę su savanorių partizanų kova dėl Lietuvos nepriklausomybės atgavimo 1918–1919 m.

Pildant jo pageidavimą aš padalinau knygas São Paulo lietuvių kolonijos organizacijoms, bei atskiriems asmenims, pasižymėjusiems kultūros veikloje. Autorius prašo, kad gavę knygas atsiliptų spaudoje, parašant recenzijas.

Šiuo metu autorius gyvena Vokietijoje, 84 m. amžiaus sulaukęs ir po akių katarakto operacijos, beveik visai neteko regėjimo. Bet nežiūrint to, da nepadeda plunksnos ir toliau rašo savo prisiminimus ketvirtoje knygoje, kuri greitai laiku bus atiduota spaudai. Kad surinkti anų įvykių konkrečius davinius, parašyti ir atspausdinti knygas, autorius paaukojo daug metų tam sunkiam darbui. Jo tvirtas pasiryžimas nugalėjo visas kliūtis ir knygos išėjo į pasaulį.

Tas nepailstomas dėl Lietuvos laisvės kovotojas, 1919 metais partizanų eilėse kovos lauke, o vėliau pasišalinęs iš Tėvynės ir parašęs keletą knygų, jam žino lietuvių savanorių partizanų kovas su rusų komunistine kariuomene, kas ateityje papildys Lietuvos istoriją. Man asmeniškai, kaip dalyviui minėtų įvykių audroje, ir nors jau praėjo daugiau kaip 60 metų, liko gyvi prisiminimai, skaitant jo aprašymus, kur tiek daug jaunystės artimų draugų vardai paminėti. Šiandien gal tik vienas kitas iš jų beliko gyvųjų tarpe išsisklaidęs po visą pasaulį. Kiti gi jau seniai nuėjo į amžiną poilsį, toli nuo mylimo krašto Lietuvos už kurio laisvę kovojo, daug pergyveno, daug kentėjo. Todėl lietuvių partizano vardas turi būti gyvas pavyzdys mūsų tautos ateinančioms kartoms.

Už prisiųstas man knygas, autoriui Petruui Sudeliui reiškiu širdingą padėką ir linkiu dar ilgus metus dirbti lietuvių spaudoje.

São Paulo,
15.10.1980

Jonas Silickas

Czeslaw Milosz

PRAĖJUSIŲ LAIKŲ DAMŲ SKUNDAS

*Mūsų klostytos suknišios kelionėje susidėvėjo,
Musų perlai nuskendo istorijos sukūryje,
Suanglėjusius kaspinus suorai nusinešė vėjo,
Musų žiedus nuo pirštų nutraukė tamsuolių gauja.*

*O šukuosenos puošnios, kur meisterių rankos įpyne
Sidabrinį sietyną, gėlynus ir rojaus paukščius,
Susivėle, į tamsą, pilkais pelenais nubyrėjo.*

*Kai iš jūros pakilo skaidrioji aušra rytmetinė,
Nuogos ėjome pro babilono namus išdidžius
Ir, suraukusios kaktą, kažką prisiminti norėjom.*

1944

Išvertė Henrikas Radauskas

IR ŽĖRĖJO TAS MIESTAS

*Ir žėrėjo tas miestas, kuriuo grįžau po tiek metų.
Ir gyvenimas žuvo Rutebeufo arba Villono.
Palikuonys, jau gimę, šoko savo šokius,
Ir į naujo metalo veidrodžius moterys žvelgė.
Kam gi visa tai buvo, jei negaliu kalbėti?
Kaip žemė ant savo ašies, ji sunki ties manim stovėjo.
Pelenai mano gulėjo po karo stalu skardinėj.*

*Ir žėrėjo tas miestas, kuriuo grįžau po tiek metų
I savo namą granitinio muziejaus vitrinų,
Šalia dažų blakstienoms, alebastro puodynų,
Menstruacinių juostelių Egipto kunigaikštystės.
Buvo tenai tik saulė, iškalta iš skardo auksinės.
Temstančios parketuos neskubus žingsniai girgždėjo.*

*Ir žėrėjo tas miestas, kuriuo grįžau po tiek metų,
Veidą uždengęs paltu, nors jau seniai buvo mire
Tie, kurie nesumokėtas skolas galėjo atminti,
Ar neamžiną gėdą, arba smulkią niekšystę.
Ir žėrėja tas miestas, kuriuo grįžau po tiek metų.*

1963

Išvertė Henrikas Radauskas

AR TURITE ŠIAS NAUJAS JUOSTELES?

DAUG DAUG DAINELIŲ

Populiariausios ir gražiausios lietuviškos liaudies dainos

RAUDONA ROŽĖ

GEGUŽINĖ...

Bus galima isigyti per SPAUDOS BALIU Vila Zelinoj

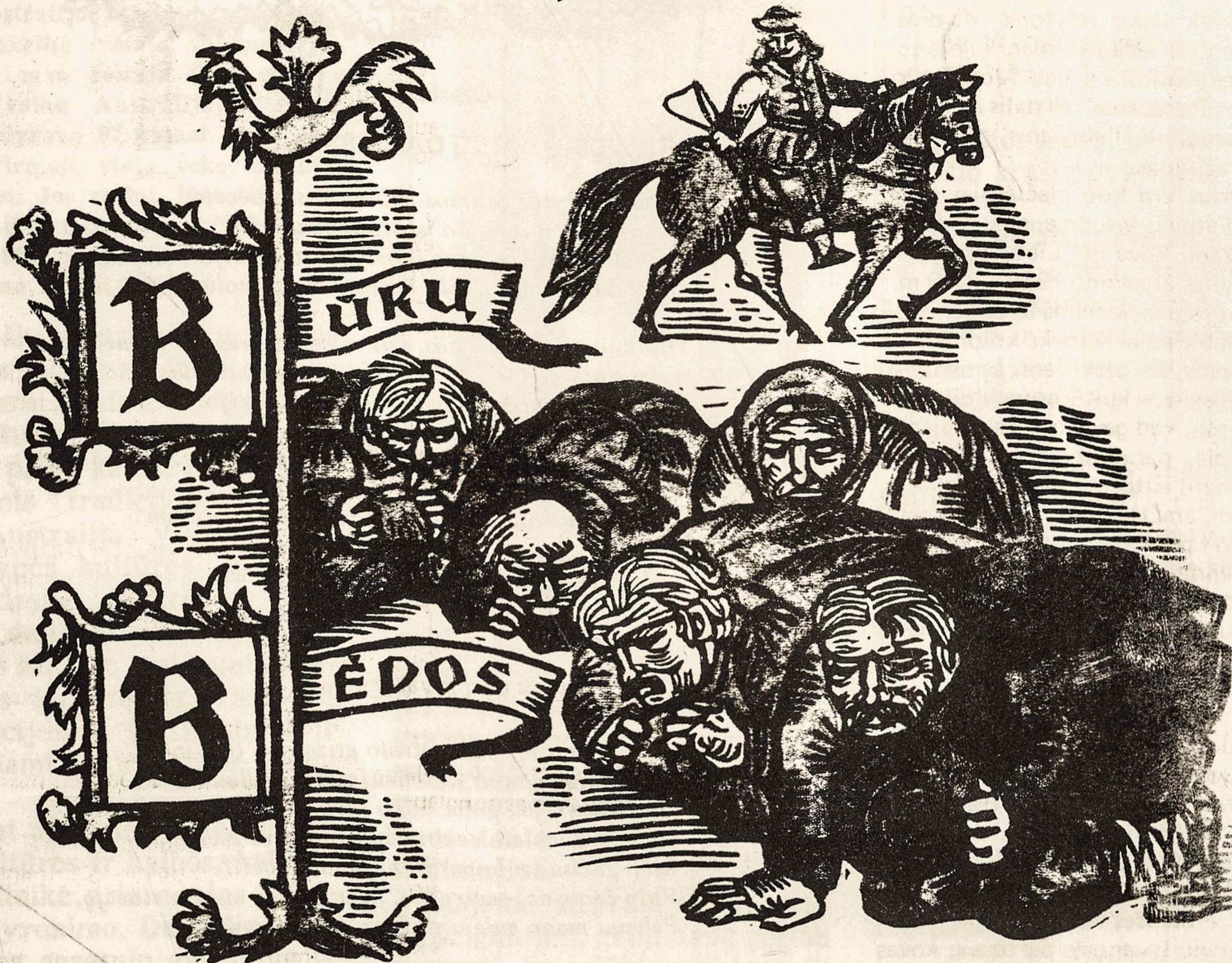

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
C.P.4421-01000 S. Paulo, SP

KRISTIJONAS
DONELAITIS

METAI

Ale dabok, broļau! aš tau daugiaus pasakysiu
 Tu su manim žinai, kaip būrą baudžiava baudžia
 Ir kaip bēdžius toks, kasdien kantriai pasilenķes,
 Po baisioms varģų naštoms vos gal atsidvēsti.
 Ak, kas gal visokias mūsu bēdas surokuoti!
 Vasara, juk žinai, kasmets tik vos pasirodo,
 Štai kiekviens žioplys jau būrą pradeda stumdīt

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE ML PRENUMERATA ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS
GALETUMETE UZSAKYTI M.L. ?

KUN. PETRAS M. URBAITIS

KINIJOS MISIJONIERIUS PASAKOJA...

Po aštuonių dienų buvo paleistas bet grįžo namon ligonis. Nebeiškenčiau ir nuėjau to suėmimo priežasties paklausti. Sutikęs vieną iš atsakomingesnių valdžios žmonių užklausiu:

— Dėl ko jūs taip elgiatės su nekaltu jaunuoliu?

— Aha, jis nekaltas? . . .

— Tad kokia jo kaltė?

— Kaltė? . . . Ištikro. . . Bet jo kišenėj radom lapiuką su užrašu. . .

— O kas ten buvo užrašyta?

— Buvo, kad jis turėjo pakvietimą "tchi-pou" (kiniškas užkandis) valgyti.

— Bet — klausiu — kas čia per blogo tchi-puo valgyti?

— Aišku, dėl to nieko blogo. Tačiau. . .

— Tačiau? . . .

— Ah, bet tas jau nebesvarbu, — jis jau laisvas.

Pyktelėjęs pridėjau:

— Laisvas! Bet ligonis! Ir tai už nieką. O dėl katekizmo, kas per dalykas? — užvedžiau pasikalbėjimą kita nemalonia tema.

— Juos paėmėm norėdami peržiūrėti.

Tikiuosi, būsit juos jau peržiūrėję ir aš noriu juos atsiimti.

Pašaukė knygučių konfiskuotoją ir įsakė jas man grąžinti.

Paėmiau jas į rankas ir akis išverčiau: buvo nežmoniškai priterštos, prirašintotos, negražių figurų pripaisyta. . .

— O čia kas per dalykas?

Ką gi blogo radote šiose valdžios pripažintose knygutėse?

— Nieko blogo neradom, tik jo ieškojom. . .

— Bet kodėl jas taip suteršėt?

— Tai padarė neišauklėtas kaimietis.

Jis jas skaitė. . .

Pasiėmiau vargšes knygutes. Persiskyrėm dar labiau nepatenkinti vieni kitais.

Baigėsi 1950-ji, Šventieji Metai. Jau geras laikas kaip nebuvau matęsi su Vyskupu. Ir štai netikėtai gaunam įsakymą, kad mes trys misionieriai — vengras, vokiečių ir lietuvis — ir sesutės — visos italės — skubiai vyktume į Shiu-Chow "išpažinčiai". Iš dalies apsidžiaugėm, nes, tikėjomės, turėsime progą su Vyskupu sutikti.

Nuvykom. Viską "išpažinę" visą savo gyvenimą išpasakoję, gavom griežtą įsakymą tuč tuojau grįžti atgal į savo gyvenamąsias vietas. Buvo gaila negalint Vyskupo pamatyti. . . Iš kitos pusės buvom patenkinti, kad nebuvom pasiūti kur kitur. . .

"Išpažintyje" buvo pasižadėję — ir pasirašę — būti "ištikimais valdžiai. Priešingu atveju priimti bausmę su lig kaltės. . ."

Viskas tai buvo tik formalinis pasiruošimas didesniajam užsieniečių spaudimui, smarkesniajam persekiojimui, kalinimui, išvaramui. . .

Ir štai po poros savaitių gaunam įsakymą iš savo misijos neišvažiuoti be valdžios leidimo. . . Paskutiniam toks įsakymas atėjo ir man, bet užtat ypač griežtoje formoje, nes buvau skaitomas visų pavojingiausiu.

Beveik tuo pat laiku teko girdėti, jog ir misionierių suėmimas jau buvo nutartas: man, kaip "šnipų vadui" buvo skirta toji "garbė" pirmam. Sekė vokiečių, trečiojoje vietoje — vengras. Po to buvo eilė vienos uolios moters — katekistės. Sesutės nebuvo paminėtos.

Prieš vėją nepapūsi. Taip ir prieš raudojantį terorą nieko negalima padaryti. "E suras kaltes, mokės jas "jrodyti" ir

Už grotis, Wang Shu-i.

Kaimo taryba, Chaag Wang.

padarys, kad pats kaltinamasis "pripažintų". Logiškai seks bausmė, "suling teisybės, brolybės ir lygybės reikalavimų". . .

Per dvi savaites prieš suėmimą daugiau meldžiaus ir daugiau valgiau, nes žinojau, kad kalėjime ir badauti tenka. Savo dalykus tvarkiau taip, kad galėčiau kiekvienu momentu būti suimtas. Kiek galėdamas šelpiau vargšus. Ir ruošiaus prie pasiaukojimo.

Dėl tikėjimo, tiesos ir Bažnyčios kentėti ir mirti misionieriui, žinoma, yra didelė garbė ir atlyginimas. Bet ir baimė nestinga: vis abejoji ar vertas esi, ar tinkamai pasiruošęs. . .

1951 m. sausio mėn. 7 d. paskutinį kartą sušaukiau "Marijos Legiono" narių susirinkimą ir daviau visus reikalingus nurodymus. Užbaigiau pasidžiaugdamas:

Jeigu ryt aš būčiau suimtas, būsiu laimingas, kad liekate jūs, mano pavaduotojai. Kaip su misionierium taip ir be jo jūs pasiliksime ištikimi katalikų tikėjimui ir visuomet dirbsite dėl persekiojamų savo brolių ir sesučių. Gal krisiu aš, gal krisite ir jūs. Bet būkim tikri kad po mūsų kils kiti, kurie tęs mūsų darbą. Atsiminkime, kad Kristaus Bažnyčia nenugalima. Viešpats telaimina jus. "

Nebuvo reikalo būti pranašu, nes dalykų eiga buvo net per daug aiški.

Rytojaus dieną jau radaus kalėjime.

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tlek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kloskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

KĄ ŽINAI APIE LIETUVĄ?

Ateitininkų vasaros stovykloje pirmą kartą dalyvavo grupelė jaunimo nekalbančio lietuviškai. Vieną dieną, be jokios paskaitos ar kitokio parengimo, jie gavo rašyti temą – "Ką žinai apie Lietuvą?".

Lietuva yra Baltijos kraštas. Lietuvos kaimynai Latvija ir Estija. Lietuvos sostinė – Vilnius.

Šiandien Lietuva yra komunizmo pavergta, tačiau tikimės, kad vieną dieną bus laisva kaip buvo ir gyvens laisva ir laiminga.

Herbert Georges Rechioni
(Motina lietuvių kilmės)

Lietuva yra mažas kraštas. Lietuva turi 8 milijonus gyventojų (sic.) Lietuva turi daug tradicijų: šokius, dainas, valgius, žaidimus etc. Vienas iš gražiausių Lietuvos daiktų yra gintaras.

Estela Belepetravičius

Lietuva yra viena iš seniausių Europos Tautų, žinoma jau prieš Kristaus gimimą. Lietuvos pajūryje yra gintaro. Lietuvos žmonės yra linksmo būdo, daug dainuoja ir gieda. Garsi lietuvių tautos dailė, ypač tautiniai rūbai, kurie naudojami iškilmėse, tautinių šokių ir chorų pasirodymuose ir vaidiniuose.

Lietuvos sostinė – Vilnius; vėliava – geltona, žalia ir raudona. Lietuviai myli savo tautines tradicijas ir ju laiko.

Vienas iš Lietuvos valdovų, Kazimieras, buvo paskelbtas šventuoju. Jis yra dangiškuoju Lietuvos globėju.

Lietuva buvo rusų kariuomenės užpulta ir prievarta įjungta į sovietų sąjungą. Iki šiol ji nepajėgė nusikratyti šio svetimo jungo. Lietuva yra giliai krikščioniškas kraštas, bet negali laisvai išpažinti savo tikėjimo dėl Rusijos persekiojimų.

Lietuva labai gražus kraštas. Aš mačiau televizijoje Lietuvos vaizdus.

Sandra Regina Rechioni

• Be lietuviškos spaudos nebus sąmoningos tautos.

SKAITYTOJAI RAŠO...

PATAISYMAI IR PAPILDYMAI

1980.VII.31 d. "Téviškės Žiburiuose" tilpo Rimo Amalviškio aprašymas Šv. Tėvo viešnagės Brazilijoje. Kai kurie pateikti aprašyme daviniai reikalingi patikslinimo.

São Paule buvo ne José de Anchieta beatifikacija, o tik šv. Mišios naujo palaimintojo garbei. Pati beatifikacija kaip ir visos kitos beatifikacijos, įvyko Romoje šv. Petro bazilikoje ir aikštėje.

Žurnalistų apskaičiavimu Campo de Marte aikštėje dalyvavo apie pusantro milijono žmonių. Kadangi didžioji jų dalis į aikštę rinkosi iš ryto, tai iš vakaro aikštėje galėjo būti keli ar keliolika tūkstančių žmonių, o ne "milijoninės minios".

Vaikų susitikimas su Šv. Tėvu buvo ne Ibirapuera parke, o Morumbi, šv. Amerikos kolegijos koplyčioje; ir tų vaikučių nebuvo "daug tūkstančių". Kiekviena parapija turėjo teisę pasiųsti į susitikimą du vaikus. Tai iš viso jų buvo nepilnas tūkstantis.

Didelę neteisybę padarė korespondentas darbininkų susitikimui su Popiežium, 90 nušimčių tu darbininkų padarydamas "kietų marksistinių nuotaikų". Į darbininkų susitikimą kiekviena parapija gavo po du šimtus pakvietimų, su nurodymu, kad pakvietimai būtų išdalinti darbininkams, kurie dalyvauja parapijos gyvenime. Padaryti šiuos krikščioniškus darbininkus 90 nušimčių marksistais yra didelė netiesa. Kad labiau sceną sudramatintų, korespondentas iš purkšnos padarė smarkų lietu. Visiems, kurie dalyvavo susitikime ar stebėjo per televiziją, susidarė labai malonus įspūdis. Darbininkai nuolatos kėlė Šv. Tėvui ovacijas, o jis kalbėjo į juos kaip tikras tėvas, suprantęs jų reikalus ir rūpesčius. Darosi neaišku, iš kur Amalviškis ištraukė "šiurpų vaizdą su kraujo ir keršto trykstančiomis miniomis".

Tačiau didžiausio patikslinimo reikalingas yra aprašymas lietuvių dalyvavimo. Lietuvių pastangų dėka buvo išrūpinta tūkstantis rezervuotų vietų "Tylos Bažnyčiai". Mūsų laimei, tos

vietos buvo arčiau prie altoriaus, negu kad buvo galima tikėtis. Jos buvo padalintos tarp visų tautų, priklausančių "Tylos Bažnyčiai". Kadangi daugelis šių kolonijų yra labai mažos, arba turi labai mažai katalikų (pav. latvių delegacijoje buvo visi luteronai su savo pastorium), tai lietuviams teko liūto dalis. Lietuvių šiose rezervuotose vietose dalyvavo šimtas asmenų – daugiau kaip pusė jų buvo tautiniais rūbais, tiek berniukai, tiek mergaitės ir kelios ponios. Tai buvo pati didžiausia tautiniais rūbais dalyvavusi grupė.

Kiekvienas sveikos nuovokos dalyvis žinojo, kad nebus jokios galimybės kalbėtis su Popiežium, tai į neišmintingą žurnalisto paklausimą atsakė kiekvienas pagal savo supratimą. O kadangi lietuvių grupė su savo tautiniais rūbais atkreipė daugiau dėmesio, tai tu paklausimų buvo daug ir visokių.

Mums atrodė, kad tarptautiniu atžvilgiu "Tylos Bažnyčia" buvo didesnis ir svarbesnis objektas, negu tik lietuviški reikalai atskirai, todėl ir buvo apsispręsta už "Tylos Bažnyčią". Lenkams atrodė kitaip. Jie atsisakė dalyvauti kartu, tikėdamiesi, kad rūpindamiesi tik savo mažesne grupe, gaus geresnes vietas.

Nors Amalviškis šią reprezentaciją nuvertino, tačiau brazilų spaudai ji atrodė reikšminga: tiek grupė, tiek plakatai ne kartą buvo parodyta televizijoje ir tilpo keliuose laikraščiuose.

Svarbi ji atrodė ir "Tylos Bažnyčios" persekiotojams. Čekoslovakijos konsulas, pavyzdžiui, pasikvietė slovakų kolonijos vadus ir gąsdino juos visokiais būdais, kad nedalyvautų su "Tylos Bažnyčia" Popiežiaus pamaldose. Ir, gaila, šitie grąšinimai turėjo savo pasekmes – iš slovakų teliko tik vienas senas ir ligotas kunigas. Bet pats faktas liudija, kad jiems tas dalyvavimas buvo kaip "vilkuvi ašaka gerklėje".

Mes galėjome patikslinti tik tuos atvejus, kur patys dalyvavome ir savo akimis matėme.

Šia proga norėtume priminti, kad ir kiti Amalviškio rašiniai apie Braziliją užsienio spaudoje nepasižymi dideliu objektyvumu. Gal dėlto jam prireikė prisidengti nauju spalyvardžiu – net nepasirašė tuo slapyvardžiu, kuriuo pasirašinėja po savo poezija.

Tikimės, kad šios eilutės pasitarnaus tikslesnei informacijai.

Kun. Juozas Šeškevičius

RYMANTĖ STEPONAITIS
TRADUTORA JURAMENTADA
LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21horas:
Tels.: 853-0026 R.Pedroso Alvarenga,
881-7792 505, - ap.57 Tel.:
852-0677, São Paulo

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas,104 · V. Prudente · Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

ŠVČ. JÉZAUS ŠIRDIES LITANIJA

Brazilijos lietuvių savatraštis MŪSŲ LIETUVA atspausdino gautą iš Lietuvos nežinomo autoriaus Švč. Jėzaus Širdies LITANIJA.

Tai 43 litanijos atodūsiai—kreipiniai dažniausiai paimti iš Šventraščio, čia išversti ir pristatyti sklandžiais sonetais. Sonetai ne tik "išverčia" nevisuomet lengvai suprantamą atodūsio mintį, o ir pateikia daugiau "medžiagos" susimastymui, maldai, pasiryžimui.

Leidinio papildymui ir vartotojų patogumo dėliai knygelės gale yra PRIEDAS, kuriame telpa Švč. Sakramento pamaldos, Švč. Jėzaus Širdies litanija, įvairūs pasiaukojimai (Tautos, Žmonijos, Atsiteisinimo malda), įvairūs maldavimai (į Švč. Trejybę, į Kristų Rūpintojėlį, į Jėzaus Širdį, į Tremtinių Motiną, į Skausmingąją Motiną, Laisvės malda už Tėvynę); seka Užtariamai (meldžiantis į šv. Kazimierą, šv. Jurgį, į Lietuvos apaštalus, į Lietuvos kankinius). Dar yra skyrius Už pašaukimus ir Šeimos pasiaukojimas Švenč. Širdžiai. Leidinį užbaigia LITANIJOS išleidimą finansiniai parėmusiųjų sąrašas.

Knygelė 80 puslapių, spalvotu viršeliu ir keliom spalvotom iliustracijom. Gaunamas už laisvą auką šv. Kazimiero lietuvių parapijoj:

C.P. 4421

01000 SÃO PAULO, SP

"RŪTELĖ" BIBLIJOS SAVAITĖJ

Rugsėjo 28 dieną, sekmadienį, "Rūtelė" dalyvavo "Nossa Senhora de Sion" kolegijoje, Av. Higienopolis, Biblijos Savaitės uždarymo iškilmėse. Savaitėje dalyvavo įvairių tikybių atstovai su savo paskaitomis ir įvairios tautos savo tautiniais papročiais, giesmėm, inscenizacijom. "Rūtelė", vadovaujama Silvanijos Aradzenkaitės, atstovavo lietuviams, pristatydama su lietuviška muzika bei tautiniais šokiais. Pašoko "Jau-nystės šokį", "Vėdarą", "Landytinį" ir "Čigonėlį". Buvo paaiškinta kiekvieno šokio reikšmė. Pasinaudota proga pristatyti Lietuvą ir priminti persekiojimus už tikėjimą lietuvius.

PARDUODAMAS

vertingas sieninis
LIETUVOS ŽEMĖLAPIS
dydis: 80 x 60 cm
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

DĖMESIO!

DĖMESIO!

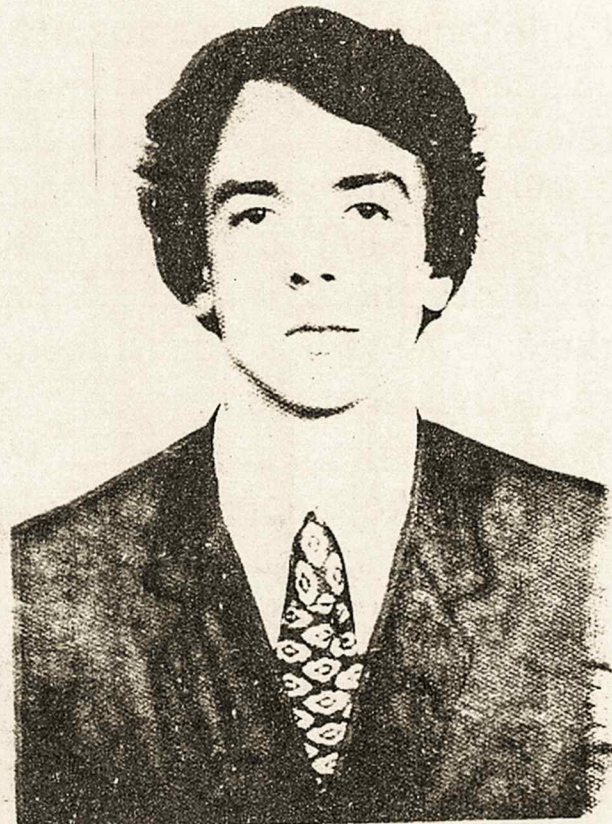
Lapkričio 9 d. organizuojame

IŠVYKĄ Į LITUANIKA

Kviečiame visus ir visas organizacijas paskirti tą dieną tam parengimui. Pelnas skiriamas jaunimo išlaidoms Pietų Amerikos Kongrese. Smulkesnės informacijos bus paskelbtos vėliau.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ B-NĖS VALDYBA

VASARIO 16 GIMNAZIJOJ

Dar vienas Brazilijos lietuviukas pradėjo šiais metais lankyti Vasario 16 gimnaziją. Tai Klemensas Antanas Silickas, kuris su "Nemuno" šokėjais dalyvavo šokių šventėje Čikagoje ir iš ten išskrido į lietuvišką gimnaziją Vokietijoje pagilinti lietuvių kalbą.

"RŪTELĖS – PALANGOS" BALIUS

"Rūtelės—Palangos" šokių vakaras, suruoštas šv. Kazimiero parapijos salėje, praėjo gražiai ir sėkmingai. Dalyvavo ne tik jaunimas, bet ir suaugusių bei šeimų — virš 200 asmenų. Buvo galima ne tik pašokti, bet ir užkandžių gauti.

LIETUVIŠKI BARŠČIAI TELEVIZIJOJ

Vieno mėnesio bėgyje kelis kartus buvo galima girdėti Lietuvos vardą.

Per TV Mulher programą Beatriz Segal, kuri yra Lazaro Segal marti, kalbėjo apie šio pastarojo meną, minėdama, kad jis buvo lietuvis.

Kitą kartą Francisco Dantas, garsus

novelių artistas, pasakojo, kai jis, dar mažas, Lietuvoj, pradėjo reikštis teatre kartu su tėvais, kurie taip pat buvo teatro vaidintojai.

Aną penktadienį lietuvaite Eugenija Maželytė Fleury, kuri ilgus metus dirbo kaip manekenas, o dabar turi nuosavą didelę importuotų rūbų krautuvę, televizijoje pasakojo ir rodė, kaip paruošti lietuviškus barščius. Pabrėžė, kad tai yra labai skanus lietuviškas patiekalas; ir ji juos verda, norėdama taip pat pagerbti savo tėvus, kurie yra lietuviai, "ir ypač Lietuvos garbei".

Sveikinam visus mūsų tautiečius, kurie pasinaudoja bet kokia proga priminti mūsų tolimą mylimą Tėvynę Lietuvą

Eugenija Bacevičienė

Iš JAUNIMO ŠVENTĖS vaidinimo "Šiaurės pašvaistė": Stasys Žutautas pagrindinio artisto — Jonuko rolėje.

Nuotr. P. Rukšio

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

SPAUDOS ŠVENTĖ

Šių metų spaudos šventės programoj yra Mišios 11 val. V.Zelinos bažnyčioje už gyvus ir mirusius spaudos darbuotojus.

Mišias laikys prel. Pijus Ragažinskas pagrindinis "Mūsų Lietuvos" steigėjas ir palaikytojas.

Pietūs bus punktualiai 12:30 val. Pakvietimų pardavinėjimas prie durų sudaro daug keblumų. Toliau gyvenantieji "ML" skaitytojai numatą dalyvauti Spaudos Baliuje, yra prašomi užsisakyti pakvietimus parapijose iki ketvirtadienio vakaro. Tel: V.Zelina:635975, Šv. Kazimiero parapija: 273-0338.

LIETUVIŲ KATALIKŲ ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIŲ DĖMESIUI

Šių metų lapkričio mėnesio 23 dieną, 15 val. Jaunimo Namuose šaukiamas VISUOTINAS NARIŲ SUSIRINKIMAS.

Programoje:

Valdybos narių pranešimai,
Revizijos Komisijos pranešimas,
Naujos valdybos ir revizijos komisijos rinkimai.

Visi nariai kviečiami susirinkime dalyvauti ir iš anksto pagalvoti ką rinksime į Valdybą, kas vadovaus Bendruomenei sekančius du metus.

Vytautas Bacevičius K.J.Šeškevičius
Sekretorius Pirmininkas

MIŠIOS VĒLINIŲ DIENA

Per Vėlines, lapkričio 2 dieną, sekmdienį Mišios bus:

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ:
8 val. lietuviškai. Portugališkai dvejoms Mišios – 9 ir 19 valandomis.

AGUA RASA N.S. de Lourdes bažnyčios grutoje 8:15 val.

PARQUE DAS NAÇÕES Seselių Pranciškiečių mokykloje (R.Argentina) 10:30 val.

CASA VERDE N.S. das Dores bažnyčioje 16:15 val.

VIEŠNIA IŠ JAV-bių

São Paule lankėsi Josefina Buzaitė Senkevičienė iš New Yorko, kuri kartu su dukrelėm Kristina ir Regina sveičiavosi pas savo brolius, seseris ir tėvelį.

Josefina gimė São Paule, ilgus metus lankė L.K.B-nės chorą, ir prieš 15 metų persikėlė į Š.Ameriką, kur ištekėjo ir sukūrė lietuvišką šeimą.

São Paule aplankė taip pat ML redakciją ir papasakojo apie lietuvišką veiklą New Yorke. Ką ypač pabrėžė, tai kad tenai vaikai ir juanimas išvermingai lanko lietuviškas mokyklas, kai kada net su tikrai dideliu pasišventimu. (E.B.)

Dėmesio

Jau pats laikas apsirūpinti **KALĖDINIAMS SVEIKINIMAMS**—kortelėm.

Per Spaudos Balių bus galima papiginti gauti lietuviškų kalėdinių kortelių. Šių metų kainos bus beveik tris kart didesnės negu pernai.

PAKELTAS MŪSŲ TAUTIETIS

Nelsonas Ambrozevičius, profesorius Federalinėje Agrotechinėje Akademijoje, Itajuboj, MG, Generalinio MEC Sekretoriato buvo paskirtas Brazilijos Tautinio Mokyklinio Alimentacinio Aptarnavimo (Campanha Nacional de Alimentação Escolar) viršininko patareju – assessor, su rezidencija federalinėje krašto sostinėje.

Sveikiname šį mūsų tautietį, užėmusį svarbią vietą pačios Brazilijos valstybės gyvenime.

IŠ NEMUNO VEIKLOS

Spalio 5 dieną Nemunas šoko Agua Branca parke vaiko savaitės iškilmėse. Iškilmės pravedė S.Paulo valstijos Gubernatoriaus Rūmų Socialinės Asistencijos Fondas.

Sekantis Nemuno pasirodymas bus spalio 26 d. portugalų "Caravela da Saudade" festivalyje.

PAIEŠKOJIMAI

STASYS PAURELIS ieško savo pusbrolio **JONO PAURELIO**, sūnaus Petro, apie 55 m. amžiaus, gyvenusio S. Paulyje.

Informacijas siųsti:
Ottonas Taraškevičius
2647 W. 71 th. Str.
Chicago, Il. 60629
U.S.A.

arba:

Paurelis Stasys
m. Lentvaris, Sodų gv.
Trakų r-nas
URSS – LITUANIA

metinis „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS BALIUS

RUOŠIAMAS

Spalio (Outubro) 26 dieną

12:30 VALANDA

VILA ZELINOJ – JAUNIMO NAMUOSE

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDĄ PAREMKIME